

ئه یاله تی قهنده هار له مملانیی سیاسی و سه ربازی نیوان هیندستان و ئیران له سه رده می شا جهانی مه غۆلی (1628 - 1658ز)

د. مسته فا محمه مد که ریم

به شی میژوو، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سه لآحه دین، هه ولیر، هه ریمی کوردهستان، عیراق

mustafa.karem@su.edu.krd

پوخته

په یوه ندییه سیاسییه کانی هه ر ولاتیك له قۆناغیکی دیاریکراوی میژوو بییدا، ده کریت بکریته پپوه رپک بۆ زانیی به هیزی یا لاوازی ئه و ولاته له بواره کانی (سیاسی ، نابوری یا خود سه ربازی). ئیمپراتۆریه تی هیندی مه غۆلی له ماوه ی فه رمانراوا یه تی شا جهانی مه غۆلی له ره وشیکی نزمی په یوه ندی سیاسیدا بووه له گه ل ولاتانی ده وره بری به شیوه یه کی گشتی و ده ولته تی سه فه وی به تایبه تی. به شیوه یه ک په یوه ندییه کانی هه ردوو ولات له سه ر قهنده هار په لبهاویشته بۆ به رنگار بوونه وه ی سه ربازی، ئه گه ر چی ده رئه نجامی کرده سه بازییه کان بۆ شا جهانی مه غۆلی له رووی سیاسی و سه ربازی دلخۆشکه ر نه بوویت، به لام به دریزایی حوکمرانی له هه وله کانی له رووی سیاسی و سه ربازی سارد نه بووه بۆ ده ستگرتنه وه ی به سه ر شاری قهنده هار، ئه مه ش به یه کیک له سیما دیاره کانی ماوه ی فه رمانراوا یی ناوبراو داده نریت. لیکۆلینه وه که شه ن و که وی چه ند لایه نیکی گرنگیان کردوو که په یوه ندی راسته وخۆیان به قهنده هاره وه هه یه له رووی پیگه ی شاره که و هه روه ها ئه و هۆکارانه ی کاریگه رییان هه بووه له سه ر گرنگیانی هه ردوو ولات به م شاره و ده رختنی ره وت و په ره سه نده کانی جه نگ له سه ر ئه و شاره له ماوه ی فه رمانراوا یه تی شا جهانی مه غۆلی.

زانباریه کانی توژینه وه

به روار ی توژینه وه:

وه رگرتن: ۲۰۲۲/۲/۷

په سه ندرکن: ۲۰۲۲/۴/۶

بلاو کردنه وه: زستان ۲۰۲۲

وو شه سه ره کییه کان

Kandahar, Indian
Mughal Empire,
Safavid, Shah Jahan
Mughali, shah Abbas II,
politics, relations.

Doi:

10.25212/lfu.qzj.7.4.11

پیشه کی:

یه کیک له بابته هه ره گرنکه کان له په یوه ندی نیوان هیندستان و ئیران، له ماوه ی سالانی (1628 - 1658ز) بریتی بووه له کیشه ی قهنده هار، به شیوه یه ک ئه و ماوه میژوو بییه به سه رده مه

تاریکه کان له میژووی ئه یاله تی قهنده هار هه ژمار ده کریت، چونکه ئه م ئه یاله ته له و ماوه یه دا گیرۆده ی شه رو تالان کردنه وه هاتوو له لایه ن ئه م دوو ولاته ، به شیوه یه ک هه ر لایه ک له هه ولی ئه وه دا بووه ئه م ئه یاله ته بخاته ژیر رکیفی خو ی و له ژیر هه ژموونی قه لمره ویی ده سه لاته که یدا بیت، بیگومان ئه یاله تی قهنده هار به هوکار ی زه ویه به پیته که ی بو ئه نجامدانی کشتوکال و باغداری له لایه ک و ناوچه ستراتیژییه که ی بو بازرگانی ترانزیتی له لایه کی دیکه وه ببوو فاکته ریکی دیار و به رچاو له سه ره لدانی مملانیی سیاسی و سه ربازی له نیوان هه ردوو ولات به دریزایی حوکمرانی شا جهانی مه غولی.

هه لبژاردنی ئه م بابه ته، ده گه رپتیه وه بو گرنگی ئه و ماوه میژوو به که پره له روودای جوړاو جوړ که پیویسته زور به وردی بخریته به رباس و لیکۆلینه وه به کی بابه تیانه. ئه م لیکۆلینه وه به له چوار ته وه ر پیکه اتوو، له ته وه ری یه که مدا (ده ستگرتنی ئیمپراتۆریه تی هیندی مه غولی به سه ر ئه یاله تی قهنده هار له سالی 1638ز) خراوه ته به رباس، به تایبته تیشک خراوه ته سه ر رۆلی عه لی مه ردان خان زیك له راده ستکردنی قهنده هار به ئیمپراتۆریه تی هیندی مه غولی، پاشان جه خت کراوه ته وه له پیشهاته سیاسی و سه ربازییه کانی هه ردوو ولات له دوا ی ده ستگرتن به سه ر قهنده هار له لایه ن شا جهانی مه غولی. هه رچی ته وه ره ی دووه مه ، ته رخانکراوه بو باسکردن له باره ی قهنده هار له قوناعی ئارامی سیاسی نیوان ئیمپراتۆریه تی هیندی مه غولی و ده وله تی سه فه وی، له سه ره تاشدا ئاماژه به هه وه به رده وامه کانی هینیدییه کان کراوه بو ئه وه ی په یوه ندییه کان له گه ل ده وله تی سه فه وی هپور بکه نه وه، به تایبته له چواره مین سالی حوکمرانی شا عه باسی دووه م (1646ز) ، هینیدییه کان له ریگی ناردنی شاندی سیاسی بو ده رباری سه فه وی هه وه کانیان خسته گه ر بو دووباره دروستکردنه وه ی په یوه ندی که له سه رده می شا سه فی به ته واوه تی پچرابوو. سه باره ت به ته وه ری سییه م به ناو نیشانی ده ستگرتنه وه ی ده وله تی سه فه وی به سه ر ئه یاله تی قهنده هار له سالی 1649ز ، له م ته وه ره دا باس له هه نگاوه سه ربازییه کانی شا عه باسی دووه م کراوه به مه به سته گه راندنه وه ی ئه یاله تی قهنده هار بو ژیر رکیفی ده وله تی سه فه وی ، له گه ل خسته نه رووی هه وه کانی شا جهانی مه غولی له دروستکردنی به ربه ست له به رده م هه نگاوه سه ربازییه کانی سوپای سه فه وی. سه باره ت به ته وه ری چواره م و کو تایی تو یژینه وه که (رهوت په ره سه نده کانی جهنگ له قهنده هار پاش گه راندنه وه ی بو ژیر رکیفی سه فه وییه کان)، تیشک خراوه ته سه ره وه کانی سوپای هیندی مه غولی بو گه راندنه وه ی ئه یاله تی

قەندەهار، هەر وەها جەخت كراوہ تەوہ لە هەولە سىياسىيەكانى شا جەهانى مەغۆلى لە بەستنى پەيماننامەى سىياسى سەربازى لە گەل دەولەتى عوسمانى و خانەكانى ئۆزبەك دژ بەدەولەتى سەفەوى، بەلام هەولەكان بېھوودە بوون، تا كۆتايى حوكمرانى شا جەهانى مەغۆلى ئەم ئەيالەتە لە ژىر حوكمرانى سەفەويەكان ماىەوہ.

ئەو سەرچاوانەى كە بۆ نوسىنى ئەم توپژىنەوہىە سوودى لى وەرگىراوہ ، زىاتر جەخت لە سەر سەرچاوہ رەسەنە فارسىەكان كراوہ، بەتايبەت ئەو پەرتوكانەى كە هاودەمى رپووداوہ مېژووہىەكانى ماوہى فەرمانراواىەتى دەولەتى (سەفەوى)ين ، وەك كتيبە پربايەخەكەى (ولى قلى بىگ بن داود قلى شاملو) بەناونيشانى (قصص الخاقانى) كە تىيدا رپووداوہكانى ئەو ماوہ مېژووہىە دەخاتە رپو، بەتايبەت سەردەمى فەرمانرەواىەتى شا عەباسى دووہم كە لە (2) بەرگدا رىكخراوہ، بەلام بۆ توپژىنەوہكە جەختكراوہ تەوہ لە بەرگى يەكەمى كتيبەكە كە تيشك دەخاتە سەر رەوت و پەرەسەندەكانى جەنگ لە سەر قەندەهار لە لاىەن هەردوو ولات لە سەردەمى شا عەباسى دووہمى سەفەوى .

لە لاىەكى دىكەوہ كتيبى (تارىخ صفويان / خلاصه التواريخ - تارىخ ملا كمال)ى ملا كمال ، لە سەرچاوہ ديار و بەرچاوہكانى ئەو ماوہ مېژووہىە دادەنرپن ، كە لە زۆر شوپنى توپژىنەوہكە سوودى لى وەرگىراوہ، چونكە نووسەر لە كتيبەكەيدا باس لە پەيوەندىيەكانى ئىران و هيندستان دەكات ، بەتايبەت ئالۆزىيەكانى هەردوو ولات لە سەر ئەيالەتى قەندەهار و هەولەكانى شا جەهانى مەغۆلى لە بەستنى هاوپەيمانى لە گەل دەولەتى عوسمانى و خانەكانى ئۆزبەك دژ بەدەولەتى سەفەوى لە سەردەمى شا عەباسى دووہم.

هەر وەها لەم توپژىنەوہ سوود وەرگىراوہ لە هەردوو بەرگى (2 ، 3) كتيبەكەى محمد صالح كنبو لاهورى، بەناونيشانى عمل صالح (شاه جهان نامه)، كە بە تىروانىيىكى هيندى نووسراوہ، باس لە تەواوى ژيانى شا جەهانى مەغۆلى دەكات و بەووردىيى تيشك دەخاتە سەر هەولەكانى شا جەهان بۆ گەرانندەوہى ئەيالەتى قەندەهار بۆ ژىر ركيفى ئىمپراتۆرىيەتى هيندى مەغۆلى. هەر وەها توپژەر دەربارەى رەوت پەرەسەندەكانى جەنگ لە سەر قەندەهار بەتايبەت لە لاىەن هيندىيەكانەوہ سوودى لە بەرگى دووہمى كتيبەكەى عبدالحميد لاهورى بەناونيشانى (پادشاه نامه) وەرگرتووه، كە نووسەر تارادەيەك لاگىرى لە رەواىەتى ئىمپراتۆرىيەتى هيندى مەغۆلى لە سەر ئەيالەتى قەندەهار دەكات و بەووردىيى

باس له ههوله سه ربازبیه کانی هیندستان ده کات به مه به سستی گه راندنه وهی بۆ ژیر هه ژموونی هیندیه کان. له گه ل ئه وه شدا که سه رچاوه یه کی ده گمه نه به لام له دهر خستنی رووداوه کان زیاتر وه ک نووسه ریکی پیا هه لدان (مداح) دهر ده که ویت، که زۆر به بالای شا جهانی مه غۆلی دادوریت. جگه له مانه ش چه ندين سه رچاوه ی ناسه ره کی فارسی له کوی گشتی لیکۆلینه وه که سوودیان لی وه رگیردراوه به تایبه ت په رتوکه که ی ئه میر حوسین برزش به ناو نیشانی (روابط سیاسی - دیپلماتیک ایران و جهان در عهد صفویه) که له ته واوی توژی نه وه که توژی ره گرنگی پیداوه، چونکه نووسه ر کاریگه ریه کانی ئه یاله تی قه نده هار له سه ر په یوه ندییه کانی ئیران و هیندستان زۆر به ووردی و بابه تیانه ده خاته روو، به پشت به ستن به سه رچاوه ی ره سه ن و پاشان خستنه رووی له ریگی شروقه کردنی رووداوه میژوو یه کان.

1. ده سترتی ئیمپراتۆریه تی هیندی مه غۆلی به سه ر ئه یاله تی قه نده هار له سالی 1638ز

له ئه فغانستان⁽¹⁾ چه ندين هۆزی ناودار تیدا ده ژین هه روه کو هۆزی ئه بدالی وهۆزی غه لزائی که ده که ونه به شی باشورو باشوری پوژئاوا ی ئه فغانستان (قدیانی، : 82) هۆزی غه لزائی که به هیژترین هۆزه له قه نده هار، هه رچی ناو جه رگه ی ئه فغانستانیشه چه ند هۆژیکی مه غۆلی تیدا نیشته جین وه ک (هزاره، تیمانی و چهارئیماخ) له پرووی ئاینه وه موسلمانن، زۆریه ی هۆزه کانیش له سه ر مه زه بی سوننه ی حه نه فی، نه نها هۆزی (هزاره) نه بیته که شیعه مه زه به ن (دولت ابادی، 1371 : 310)، سه ده ی شانزده وه حه قده و سه ره تای سه ده ی هه ژده به سه ده تاریکه کان له میژوو ی ئه فغانستان هه ژمار ده کریت، چونکه ئه فغانه کان له و سه رده مانه دا گیرۆده ی ژیانیکی تال و پر له مملانی وشه رو تالان کردنه وه بوونه ته وه (جاف، الجزء الثالث، 2008 : 54 - 55)، به تایبه ت له به رامبه ر دوژمنه کانیا ن که بریتی بوون له ده وه تی سه فه وی له پوژئاوا و ئیمپراتۆریه تی مه غۆلی هیندی له باشور (Ali, 2012:183).

یه کیك له بابته هه ره گرنگه کان له په یوه ندی نیوان هیندستان و ئیران⁽²⁾، به دریژایی حوکمرانی ده وه تی سه فه وی بریتی بووه له کیشه ی قه نده هار له لایه ن هه ردوو ولات، به شیوه یه که هه ر لایه ک له هه ولی ئه وه دا بووه ئه م شاره بخاته ژیر کیفی خوی و له ژیر هه ژموونی قه لمره ویی ده سه لاته که یدا بیته (السادات، 1384 : 446)، بیگومان شاری قه نده هار به هۆکاری زه ویه به پیته که ی

بۆ نه‌نجامدانی کشتوکاڵ و باغداری له‌لایه‌ک و ناوچه ستراتیژییه‌که‌ی بۆ بازرگانی ترانزیتی به‌تایبه‌ت له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی شازده‌هه‌م له‌لایه‌کی دیکه‌وه بیووه فاکته‌ریکی دیار و به‌رچاو له‌سه‌ره‌لانی مملانیی سیاسی و سه‌ربازی له‌نیوان ئیمپراتۆریه‌تی هیندی سه‌فه‌وی (بrazش، 1392 : 717).

قه‌نده‌هار و گرنگیه‌که‌ی سه‌باره‌ت به‌ ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی، وه‌ک ناوچه‌یه‌کی ستراتیژی سه‌یر کراوه، به‌تایبه‌ت له‌رووی ئابوریه‌وه، چونکه سه‌فه‌وییه‌کان پێیانوابوو له‌ده‌ستدانی ئەم شاره‌ واته‌ ریگاگرتن ده‌بیت له‌ بازرگانانی ئێران له‌ بازرگانی کردن له‌گه‌ڵ باکوری هیندستان و که‌شمیر، ئەمه‌ش واده‌کات بازرگانانی ئێرانی بۆ گه‌یشتن به‌م ناوچانه‌ ریگایه‌کی دوور و پر خه‌رجی له‌ (که‌نداوی فارسی⁽³⁾) – به‌ندری سورات⁽⁴⁾) بگرنه‌به‌ر، له‌لایه‌کی دیکه‌وه بۆ هیندییه‌کان له‌ده‌ستدانی قه‌نده‌هار واته‌ دابرانی هیندستانه‌ له‌ ناوچه‌کانی ئه‌وبه‌ر رووبار⁽⁵⁾، چونکه له‌ریگای ئەم شاره‌ هیندستان به‌م ناوچانه‌ ده‌به‌سترایه‌وه (لوفت، 1380 : 39 - 40).

1.1. رۆلی (عه‌لی مه‌ردان خان زیک⁽⁶⁾) له‌راده‌ستکردنی قه‌نده‌هار به‌ ئیمپراتۆریه‌تی هیندی مه‌غۆلی

له‌سه‌رده‌می فه‌رمانراواپه‌تی شا‌عه‌باسی یه‌که‌م (1587 – 1629ز)، به‌تایبه‌ت له‌سالی 1622ز سه‌فه‌وییه‌کان توانیان قه‌نده‌هار بخه‌نه ژێر رکیفی خۆیان و له‌رووی کارگیریه‌وه به‌سترایه‌وه به‌ ئەسفه‌هان، به‌م شیوه‌یه‌ش مایه‌وه تا مردنی شا‌عه‌باسی یه‌که‌م له‌سالی 1629ز، هه‌رچه‌نده‌ شا‌جهانی مه‌غۆلی نه‌هاته ژێرباری ئەو داگیرکارییه‌ی سه‌فه‌وییه‌کان، به‌لام به‌هیزبوونی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌هه‌موو بواره‌کانی (سیاسی – ئابوری – سه‌ربازی) له‌سه‌رده‌می شا‌عه‌باسی یه‌که‌م ریگر بوو له‌به‌رده‌م ئیمپراتۆریه‌تی هیندی مه‌غۆلی بۆ بێرکردنه‌وه له‌ نه‌نجامدانی له‌شکرکێشی به‌مه‌به‌ستی گه‌راندنه‌وه‌ی ئەیه‌اله‌تی قه‌نده‌هار، هه‌رچه‌نده‌ له‌درفه‌تیک ده‌گه‌را که‌ دواجار له‌دوای مردنی شا‌عه‌باسی یه‌که‌م و هاتنی شا‌سه‌فی میرزا (1611 – 1642ز) بۆ ده‌سه‌لات ئەم هه‌له‌ی بۆ ره‌خسا، چونکه ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌سه‌رده‌می ناوبراودا هیواش هیواش هه‌نگاوی به‌ره‌و لاوازی ده‌هاویشت (الاسلام، 1373 : 157).

له‌سه‌ره‌تای حوکمرانی شا‌سه‌فی، حاکمی فوشنج به‌ناوی شیرخان⁽⁷⁾ له‌فه‌رمانراوای قه‌نده‌هار سه‌ر به‌ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌سالی 1632ز یاخی ده‌بیت و په‌نا ده‌باته به‌ر هیندییه‌کان به‌مه‌به‌ستی پالپشتی کردنی، بۆیه شا‌جهانی مه‌غۆلی که‌مه‌ترخه‌می ناکات له‌یارمه‌تیدانی شیرخان، هه‌ربه‌مه‌ش ناوه‌ستیت به‌لکو له‌سالی 1635ز له‌ریگی په‌یوه‌ندییه‌سیاسییه‌کانی له‌گه‌ل خانه‌کانی ئۆزبه‌ک⁽⁸⁾ له‌لایه‌ک و ناردنی نامه بو سولتان مورا‌دی چواره‌می عوسمانی (1612 - 1640) و پيش‌نیارکردنی هاوپه‌یمانی سیقۆلی (گورگان‌یانی هیند، ئۆزبه‌ک و ده‌وله‌تی عوسمانی) له‌دژی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی، هه‌وله‌کانی بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی قه‌نده‌هاری خسته‌بواری کرده‌یی (انصاری، جلد اول، 1380: 197 - 198).

خرایی بارودۆخی ناوخۆیی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌سه‌رده‌می فه‌رمانراوایه‌تی شا‌سه‌فی، هۆکاریکی سه‌ره‌کی بوو بۆ ئه‌وه‌ی هیندییه‌کان ده‌ست پيش‌خه‌رییه سه‌ربازییه‌کانیان بۆ ده‌ست به‌سه‌رداگرتنه‌وه‌ی قه‌نده‌هار جیبه‌جی بکه‌ن، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سه‌ره‌تا هه‌ولیاندا له‌ریگی به‌کاره‌ینانی فی‌لی سیاسی ئه‌م کاره ئه‌نجام بده‌ن، ئه‌ویش رازیکردنی فه‌رمانراوای سه‌فه‌وی له‌هه‌ریمی قه‌نده‌هار به‌ناوی (عه‌لی مه‌ردان خان زیک) به‌را‌ده‌ستکردنی شاره به‌ ئیمپراتۆریه‌تی هیندی مه‌غۆلی له‌به‌رامبه‌ر پیدانی یاداشتی گه‌وره و هیشته‌وه‌ی له‌پۆسته‌که‌ی خۆی، یاخود هه‌ر شوینیک که‌ خۆی ئاره‌زووی لێ ده‌کات، به‌لام ئه‌م داوایه له‌لایه‌ن ناوبراو له سه‌ره‌تادا به‌توندی ره‌تکرایه‌وه (شاملو، جلد اول، 1371: 242 - 245).

دیاره ئه‌م ره‌تکردنه‌وه‌یه تاسه‌ر نه‌بوو، به‌لکو هاوکیشه‌که پيچه‌وانه بویه‌وه، به‌جۆریک گۆرانکاری له‌هه‌لوپستی (عه‌لی مه‌ردان خان زیک) رووده‌دات، له‌به‌رگریکاریکی سه‌رسه‌خت له‌ئیه‌اله‌تی قه‌نده‌هار بۆ را‌ده‌ستکردنی شاره‌که به‌ بن‌شهر به‌هیندییه‌کان، ئه‌مه‌ش له‌ئه‌نجامی دروست بوونی مملانیی نیوان ناوبراو له‌گه‌ل میرزا محه‌مه‌د ته‌قی (1633 - 1645) وه‌زیری گه‌وره‌ی ده‌رباری سه‌فه‌وی (رویم، 1385: 371 - 372)، سه‌باره‌ت به‌ نادیا‌ری و که‌م و کورتی له‌ مالیاتی قه‌نده‌هار بۆ ماوه‌ی یازده‌سال، که‌ ده‌سه‌لاتداریه‌تی سه‌فه‌وی له‌ئسه‌فه‌هان به‌هۆکاری جه‌نگه به‌رده‌وامه‌کانی له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی له‌لایه‌ک و خانه‌کانی ئۆزبه‌ک له‌لایه‌کی دیکه‌وه نه‌یان‌توانی بوو به‌ته‌واوه‌تی بپه‌رژینه سه‌ر ئه‌وبابه‌ته له‌ قه‌نده‌هار (لوفت، 1380: 38).

دوا به دواى ئاگادارکردنه وهى شا سه فى له لایهن ئیعماد ده وله میرزا محمه د ته قى سه باره ت به بابته ی مالیاتی قه نده هار، شای سه فه وى له رێگای نیردراویک داوا له (عه لی مه ردان خان زیک) ده کات به په له خۆی بگه یه نیتته ئه سه فه هان، بۆ ئه وه ی ئه و بابته چاره سه ربکات، به لام فه رمانراواى قه نده هار به هۆکارى تپوه گلانى له گه نده لکاریهییه کان ئاماده نه بوو بچیتته ئه سه فه هان، بۆیه فه رمانه که ی شا سه فى ره تکرده وه (اعتماد السلطنه، جلد دوم، 1364 : 938)، ئه م ره تکرنه وه ش له لایهن شا سه فى به یاخى بوون له ده سه لاتى مه رکه زى له قه له م درا، بۆیه له بریارىکی خیرادا شا سه فى له سالى 1637 ز هیزیک به سه رکردایه تی (سیاوش خان قوللر ئه قاسى) ره وانیه ی قه نده هار ده کات به مه به ستى له ناو بردنى ده سه لاتى فه رمانراواى یاخى له قه نده هار (اولئاریوس، 1363 : 660).

شیاوی باسکردنه، (عه لی مه ردان خان زیک) هه ر له گه ل بلاو بو نه وه ی ده نگۆی جولاندى هیزی سه فه وى به ئاراسته ی قه نده هار، راده ستکردنى شارى قه نده هارى بۆ ده سه لاتداریه تی ئیمپراتۆریه تی هیندى مه غۆلى پيشنیا ز کرد، پاش گه تو گو کردن له سه ر ئاینده و چاره نووسى ناوبراو، ده روازه ی شاره که ی به رووی سوپای هیندى کرده وه (استرابادى، 1364 : 256)، له به رامبه ردا شا جهانى مه غۆلى وه ک پاداشتیک به رامبه ر به کاره که ی فه رمانراواى قه نده هار، له سه ره تادا حوکمرانى که شمیری پى به خشى و پاشان کردیه فه رمانراواى کابول (لاهورى، جلد دوم، 1867 : 124 - 126 ؛ اصفهانى، 1382 : 264 - 265).

2.1. پيشهاته سياسى و سه ربازیه کانی هه ردوو ولات له دواى ده ستگرتن به سه ر قه نده هار

ده ست به سه رداگرتنى قه نده هار له لایهن هیندییه کان، که بۆما وه ی 15 سال ده وله تی سه فه وى پاریزگارى لى ده کرد، له لایهن سه فه ویهییه کان مایه ی قبولکردن نه بوو، هه رچه نده سوپای سه فه وى به سه رکردایه تی فه رمانزه وای ده ربه ند (سیاوش خان قوللر ئه قاسى) له سالى 1638 ز به ره نگارى سوپای هیندى ده بیته وه به سه رکردایه تی سه عید خان جه غتای فه رمانراواى کابول (برازش، 1392 : 719 - 720)، به لام سه رکه وتن له مه يدانى جه نگدا بۆ هیندییه کان بوو، سه ره رای له ده ستدانى قه نده هار، ناوچه کانی ده ور به رى ئه و شاره ش وه ک (زمین داوه ر، گرشک، بست) به ته وا وه تی له ده ست سه فه ویهییه کان ده ره نرا (کنبو لاهورى، جلد دوم، 1967 : 235 - 237)، هۆکارى ئه م شکسته ی سوپای سه فه وى ده گه رایه وه بۆ سه رقال بوونى ده وله تی سه فه وى به ده رگیریه کانی له به ره ی باکور

و باكورى رۇژئاواى ئيران له گه ل دهوله تى عوسمانى، كه نه توانرا به پيى پيويست يارمه تى و كۆمه ك بۇ سوپاى سه فهوى له رۇژه لات رهوانه بكرىت (حبىبى، 1341 : 96).

شا جهانى مه غولى پاش ئەم رووداوانه، به تاييه ت دهستگرتنى به سه ر ئه ياله تى قهنده هار، له ريگاي بالويى دهوله تى سه فهوى له هيند به ناوى (يادگار بىگ) نامه يه ك بۇ شا سه فى رهوانه دهكات كه تپيدا جهخت له وه دهكات وه كه ئەم رووداوانه ي پيشوو (دهستگرتن به سه ر قهنده هار) نه بيته هوكارى تيكچوونى په يوه ندييه كانى هه ردوو و لات، هه روه ها له دريژه ي نامه كه يدا تيشكى خستبووه سه ر پيشنيارىك بۇ دهوله تى سه فهوى كه ئيمپراتوريه تى هيندى مه غولى ئاماده ده بيت سالانه له كوى ريژه ي سوودى مالياتى ئه و ئه ياله ته بۇ دهوله تى سه فهوى رهوانه بكات (اصفهانى، 1382 : 287).

دياره كوى داواكارىيه كانى شا جهانى مه غولى له لايهن شا سه فى رهتكرايه وه، به لكو هه وله كانى چر كرده وه بۇ گه راننده وهى قهنده هار بۇ ژير ركيفى دهوله تى سه فهوى، له به رامبه ر تهكردنه وهى داواكارىيه كان، شا جهانى مه غولى دهستىكرده به به هيز كردنى به رگرييه كانى هه ردوو شارى قهنده هار و كابول بۇ به رنگاربوونه وهى هه ر له شكر كيشيه كى سوپاى سه فهوى به مه به ستى دووباره دهستگرتنه وه به سه ر قهنده هار (كنبو لاهورى، جلد دوم، 1967 : 233 - 234)

هه رچه نده شا سه فى له هه ولى گه راننده وهى قهنده هار دابوو، به لام له شكر كيشى سوپاى عوسمانى به ئاراسته ي به غدا و گه مارودانى، واىكرده شاي سه فهوى بۇ ماوه يه ك بير له گه راننده وهى قهنده هار نه كاته وه، به لام پاش ريكه وتننامه ي زه هاو⁽⁹⁾ له سالى 1639ز له نيوان دهوله تى سه فهوى و دهوله تى عوسمانى تا راده يه ك ريگاي خو شكرده بۇ شا سه فى هيزه كانى كو بكاته وه به مه به ستى هيرشكرده سه ر قهنده هار و گه راننده وهى بۇ ژير ركيفى دهوله تى سه فهوى، كه دواچار له سالى 1642ز سوپاى سه فهوى به سه ركردايه تى خودى شا له ئه سه فه هانه وه روويكرده خوراسان (اصفهانى، 1382 : 295 - 298 ؛ سوانح نگار تفرشى و الحسينى التفرشى، 1388 : 210).

بلا بوونه وهى دهنگوى جولاندى هيزى سه فهوى به سه ركردايه تى شا سه فى، واىكرده شا جهانى مه غولى دهست بكات به ئاماده كارىيه سه ربازييه كان، بۇ ئەم مه به سته ش يه كى له كوره كانى به ناوى (داراشكو) به ياره ي (خان دوران) ي راسپارد به سه ركردايه تى كردنى هيزى هيندى كه پىك دههات له په نجا هه زار سه رباز به مه به ستى پارىزگار يكرده له قهنده هار له دژى هه ر له شكر كيشيه كى سوپاى

سەفەوى، بەلام هەر له هەمان سالدا له خۆراسان شا سەفى كۆچى دوايى دەكات، بۆيه لەشكر كيشى سوپاى سەفەوى بەئاراستەى قەندەهار بۆ كاتىكى ناديار دواخرا(بrazش، 1392 : 721 - 722).

2. قەندەهار له قوناغى ئارامى سياسى نيوان ئيمپراتۆريەتى هيندى مەغۆلى و دەولەتى سەفەوى

پەيوەنديە سياسى و سەربازيەكانى هەردوو ولات تا كۆتايى حوكمرانى شا سەفى ئارامى بەخۆيه وه نه بىنى، بەلام هيندىه كان له هەولەكانيان بەردەوام بوون بۆ ئەوهى پەيوەنديه كان هئور بكنه وه، بۆيه لەسەرەتاي حوكمرانى شا عەباسى دووهم (1642 - 1667ز) بەتايهت له چواره مین سالى حوكمرانى ناوبراودا (1646ز)، هيندىه كان لەريگاي ناردى شاندى سياسى بۆ دەربارى سەفەوى هەولەكانيان خسته گەر بۆ دووباره دروستکردنه وهى پەيوەندى كه لەسەر دەمى شا سەفى بەتەواوهتى پچرابوو(السادات، 1384 : 450 ؛ نوایى، 1383 : 64).

ئيمپراتۆرى هيندى مەغۆلى لەسالى 1646ز دەستەيهكى سياسى - دبلۆماسى بەسەرۆكايهتى (جان نثار خان) رهوانهى دەربارى سەفەوى كرد، مەبهستى شانده كه گەياندى پەيامى خەمناكى شا جهانى مەغۆلى بۆ شا عەباسى دووهم بەهۆى كۆچى دوايى كردنى شا سەفى و ههروهه پيرۆزبايى كردن له شا عەباسى دووهم بەهۆى دەستنيشانکردنى وهك شای نوپى دەولەتى سەفەوى، لههەمان كاتدا ئەركى شانده كه گەياندى نامەيهكى ئيمپراتۆرى هيندى مەغۆلى بوون بۆ شا عەباسى دووهم(بrazش، 1392 : 789).

شا جهانى مەغۆلى لەسەرتاي نامەكهيدا رهخنهى له سياسهتى شا سەفى كردبوو، به وهى كه هۆكارى تيكچوونى پەيوەنديه كانى هەردوو ولات، ههروهه داواى له شا عەباسى دووهم كردبوو، كه خوازياره شای نوپى كورى حاكمى پيشووى قەندەهار(عەلى مەردان خان زيک) نازاد بكات، كه لەسەر دەمى شا سەفى وهك بارمته له ئەسفهان دەست بەسەر كرابوو⁽¹⁰⁾، له كۆتايى نامەكه شدا تيشكى خستبووه سەر ئەوهى له حاله تيكدا دەولەتى سەفەوى پيوستى به يارمهتى دارايى هەبيت، ئەوه ئيمپراتۆريەتى هيندى مەغۆلى لهوباره يه وه كه متهرخەمى نانونيپيت و خوازياريشه دەولەتى سەفەوى له ملماڻيى نيوان ئيمپراتۆريەتى هيندى مەغۆلى و ئۆزبهك به بى لايەنى بمينيته وه(شهریار نقوی، بهمن و اسفند 1351 : 70 ؛ لوفت، 1380 : 108).

شا عه باسي دووهم سه ره راي پيشوازيكردي زور گهرم له شاندي سياسي ئيمپراتوريه تي هيندي مه غولي، كه چي سه بارهت به نازادكردي كوري (عهلي مهردان خان زيڪ) ئه م داوايهي پشتگوئي خست و ره تيكرده وه، چونكه به لاي شا عه باسي دووهم ئه نجامداني ئه و كاره وابه سته يه به كيشه يه كي سياسي له نيوان هه ردوو و لات، به واتايه كي ديكه راده ستركردي ئه و كه سايه تيه به شاندي هيندي واتا به ره سمى ناساندني حوكمراني ئيمپراتوريه تي هيندي مه غولي به سه ره ئه ياله تي قهنده هار، به لام داواكاراي دووهمي قبول كرد، تاييهت به بي لايهني دهوله تي سه فه وي له مملاني نيوان ئيمپراتوريه تي هيندي مه غولي و خانه كاني ئوزبهك (majumdar, 1984:204).

له پاش گه رانه وه ي شاندي ئيمپراتوريه تي هيندي مه غولي و دلنيابوون له به لينه كاني شا عه باسي دووهم سه بارهت به بي لايهني له مملاني نيوان هيندييه كان و ئوزبهك، شا جهاني مه غولي له فه رمانيكدا داواي له شازاده (موراد به خش) و (عهلي مهردان خان زيڪ) كه ئه وكات وهك فه رمانراواي كابول ده ست نيشان كرابوو، هيرش بكه نه سه ره به لخ⁽¹¹⁾ و پاش به رنكاربوونه وه ي هه ردوو سوپا، هيندييه كان توانيان ئه و شاره داگير بكه ن (حبيبي، 1341 : 108)، پاشان ئيمپراتوريه تي هيندي مه غولي جاريكي ديكه شانديكي سياسي به سه ركرديه تي (ئه سلان بيگ) ره وانه ي ئه سفه هان كرد، به مه به ستي گه ياندني نامه يه كي شا جهاني مه غولي بو شا عه باسي دووهم و رونكردي وه ي ره وت و په ره سه ننده كاني جهنگ و هوكاره كاني ئه نجامداني ئه و له شكر كيشيه (نوايي، 1360 : 92).

شا جهاني مه غولي له نامه كه يدا به راشكاوانه هوكاره كاني ده سترگتن به سه ره به لخ ده خاته روو بو شا عه باسي دووهم و ده لپت "ده سه لاتداراني ئوزبهك له و شاره به ئاشكرا سته م له موسلمانان ده كه ن و رزگاركردي ئه و خه لكه به كاريكي شه رعي ده زانپت و له خواي گه ورهش نياز مه نده نازادكردي شاره كاني سه مه ره قهند و بوخاره شي ين به خشيت" (لاهوري، جلد دوم، 1867 : 599 - 600)، به لام شا عه باسي دووهم له وه لامدا كه له ريگاي نامه يهك به ئه سلان بيگ بو شا جهاني مه غولي ره وانه دهكات و ده لپت "ده ست وهرداني ئيمپراتوريه تي هيندي مه غولي له كاروباري ئه و به ر روبار به دروست نازانپت و خوازياره جهنگي نيوانيان كو تايي ين بيت" (الاسلام، 1373 : 171)، وه لامدانه ي شا عه باسي دووهم، تاراده يهك مه ترسييه كاني شا جهاني مه غولي زياد كرد، چونكه گه يشته ئه و بروايه ي ناردني شاندي بو ده رباري سه فه وي ناتوانن مه ترسيه سياسي و سه ربازييه كاني سه فه وي سه بارهت به قهنده هار له خو ي به دوور بگريت (نوايي، 1383 : 66).

3. دەستگرتنەوھى دەولەتى سەفەوى بەسەر ئەيالەتى قەندەھار لە سالى 1649ز

کردنەوھى بەرەپەكى دىكەى جەنگ لەگەل ئوزبەك لەلاىەن شا جھانى مەغۆلى ، دەرفەتىكى زېرىنى داىە سەفەويىيەكان بۆ ئەوھى لەكاتىكى زۇرنىكىدا دووبارە قەندەھار بىخەنەوھە ژېرى ركىفى خۇيان، ئەم تىروانىنەش راست دەرچوو، چونكە بە ھىچ شىوھەك ھاتوچۆى شاندىكانى ئىمپراتورىيەتى ھىندى مەغۆلى نەيانتوانى كارىگەرى لەسەر بۆچوونەكانى شا عەباسى دووھم دروست بكەن تايبەت بە قەندەھار، چونكە ناوبراو لە شەشەمىن سالى حوكمرانىدا لەسالى 1648ز لە ئەسفەھانەوھە خۆى سەركردايەتى سوپاى سەفەوى كرد بە ئاراستەى قەندەھار(شاملو، جلد اول، 1371 : 313).

لەكاتى گەيشتى سوپاى سەفەوى بە ھەرىمى خۇراسان كە پىك دەھاتن لە شەست ھەزار سەرباز، شاندىكى سياسى - دىپلوماسى خوارزم لەرىگادا چاويان كەوت بە شا عەباسى دووھم و پالېشتى ولاتەكەيان بۆ دووپاتكردەوھە و ئامادەيان دەربرى لە پىشكەشكردى ھەموو جۆرە يارمەتییەك بە سوپاى سەفەوى(خان ھدايت، جلد 12، 1380)، لە ھەمان كاتدا لەناوچەى بستم دەستەى سياسى خانەكانى ئۆزبەك كە پىك دەھاتن لە (نەدر محەمد خان ، عەبدولعەزىز خان و سولتان ئىبراھىم عوسمان) خۇيان گەياندى شا عەباسى دووھم و پەيامى دۆستايەتيان بۆ دووپاتكردە و ھەروھەا دلىانداپە شای سەفەوى كە ئاسايشى سنورەكانى دەولەتى سەفەوى لە رۆژھەلات لەلاىەن ئەوانەوھە پارىزراو دەبىت (ملا كمال، 1334 : 106).

شا عەباسى دووھم لەناوچەى بستم نىردەپەكى سياسى بەسەرۇكايەتى (شا قولى بىگ قراداغلو) رەوانەى دەلھى كرد، بەمەبەستى ئاگاداركردەوھى شا جھانى مەغۆلى بە چۆلكردنى قەندەھار و رادەستكردەوھى بەدەولەتى سەفەوى بە بى روودانى جەنگ(تابتيان، 1343 : 344 - 346)، لەوبارەپەوھە خاوەن سەرچاوەى (خلد برين) سەبارەت بەناردنى نىردراوى سياسى بۆ دەلھى لەلاىەن شا عەباسى دووھم دەگەرېنپتەوھە بۆ ئەوھى كە شای سەفەوى بە رەواى نەبىنيووه بى ئاگاداركردەوھى پىش وەخت و لە خەوى غەفلەتدا كارىكى گەورەى سەربازى ئەنجام بدات(اصفھانى، 1382 : 454 - 455). رەنگە ئەو بۆچوونەى خاوەن سەرچاوەى (خلد برين) لەوھە سەرچاوەى گرتبىت، كە ئەوان واتە دەسەلاتداريەتى دەولەتى سەفەوى ھىچ كاتىك رىگا بەخۇيان نادەن وەك ئىمپراتورىيەتى ھىندى مەغۆلى وەك لە پىشووودا بەبى بوونى ھىچ پىشەكپىھەكى ناچۆر و بوونى

پەيوەندىيەكى سىياسى بەھىز لەنيوانياندا دەرفەتى لاوازى دەولەتى سەفەويان بۇ خۇيان قۆستەوھە دەستيان بەسەر قەندەھار داگرت.

شا جھانى مەغۆلى پاش ئاگادارکردنەوھى لەلايەن نىردەى تاييەتى شا عەباسى دووھم، دەستىکرد بە ئامادەكارىيە سەربازىيەكانى بەمەبەستى رووبەروويونەوھى سوپاي سەفەوى، ھەرچەندە لەسەرەتادا بريايىدا خۆى سەركردايەتى سوپاي ھىندى بكات، پاشان لەدوای گفتوگۆکردن لەگەل راوېژكارانى پلانە سەربازىيەكە گۆرانكارى بەسەردا ھات و شازادە ئۆرەنگ زىب بە ياوھرى وھزىرى گەورەى دەربار بەناوى (سەعدوللا خان عەلامى) ئەركى سەركردايەتى كردنى سوپاي ھىندى پى راسپىردرا، ئەويش لەسالى 1648ز لە ريگاي كابولەوھ ريگاي گرتە بەر بە ئاراستەى قەندەھار(لوفت، 1380: 112؛ burn, vol.4, 1937:205).

سوپاي سەفەوى بەسەركردايەتى شا عەباسى دووھم، پاش تىپەربوونيان بە شارى نىشاپور و مەشھەد، خۇيان گەياندە شارى ھىرات و كرديانە بنكەى سەركردايەتى كە خودى شاى سەفەوى لەو شارەوھ خۆى سەرىپەرشتى رەوت و پەرەسەندەكانى جەنگى دەكرد دژ بە سوپاي ھىندى، دوا بەدوای راويژ كردن لەسەر پلانە سەربازىيەكان، سوپاي سەفەوى لە 26ى كانونى يەكەمى سالى 1648ز خۇيان گەياندە دەروازەكانى قەنەھار و دەستيانكرد بە گەمارۆدانى ھەرىبەكە لە قەلاكانى قەندەھار و بست زەمىن داوھر(وحيد قزوینی، 1383: 470 - 473؛ ملا کمال، 1334: 107 - 109).

سەخترىن بەرنگاربوونەوھ لە قەلاى بست بوو، كە سەربازانى ھىندى لەو قەلايە بە توندى بەرگريان كرد لەبەرامبەر سوپاي سەفەوى، كە بۆماوھى پەنجا و دوو روژ گەمارۆدانەكە بەردەوامى ھەبوو، دواچار سوپاي سەفەوى بەسەركردايەتى (موترب خان چرخچى باشى) توانيان فەرماندە ھىندىيەكەى ناو قەلاكە بكوژن و زياتر لە 500 سەربازى ھىندىش بەدیل بگرن و رەوانەيان بكەن بۇ ھىرات، سەرەراى ئەو سەركەوتنەش، بەلام جەنگى قەلاى بست زىيانكى گەورەى گيانى گەياندە ريزەكانى سوپاي سەفەوى، لەدوای ئەم رووداوھ بەرگريكارانى ھىندى لە قەلاى زەمىن داوھر پاش گەمارۆدانى لەلايەن سوپاي سەفەوى بۆ ماوھى شەست و دوو روژ بەبى شەر خۇيان رادەستى سوپاي سەفەوى كرد(شاملو، جلد اول، 1371: 413 - 414). رەنگە شكستخواردنى سوپاي ھىندى لە قەلاى بست و توندوتىزيەكانى سوپاي سەفەوى ھۆكارىك بىت بۇ دابەزاندى و رەى سەربازانى قەلاى زەمىن داوھر و رادەستكردنى قەلاكە بە بى شەر.

سه بارهت به قهلاى قهندههار، سوپای سهفهوی دواى دوو مانگ له گه مارۆدان توانی دهستی به سهردا بگریت، پاش ئه وهی دهولهت خان سهرکردهی سهربازی هیندی بی ئومید ده بیت له گه یشتنی کۆمهکییه سهربازییهکان له لایه ن جهان شای مهغۆلی له لایه ک و دروست بوونی ناکۆکی له نیوان سهرکرده سهربازییهکان له ناو قهندههار، ناچاربوو به بی بهرگری سهربازی شارهکه رادهستی سهفهوییهکان بکات له سالی 1649ز (برازش، 1392: 794؛ Rahim, 1935: 122)، له راستیدا ئاماده کارییه سهربازییهکانی هیند له لایه ن شا جهانی مهغۆلی کرابوو، به لام هاتنی وهرزی زستان به سوودی سوپای سهفهوی ته واو بوو، چونکه هیزه هیندییه که به سهرکردهی تهی ئۆرهنگ زیب به هۆکاری داخستنی ریگاگان له بهر وهرزی زستان پاش سی مانگ له دهستگرتنی سهفهوییهکان به سهر شاری قهندههار توانیان بگه نه دهروازهی شارهکه (شاملو، جلد اول، 1371: 438 - 442)

به شیک له سهرچاوهکان هۆکاری کهوتنی قهندههار وابهسته دهکن به بی توانایی دهولهت خان و خیانتهی به شیک له سهرکرده هیندییهکان له قهندههار، به تایبته شادی خان ئۆزبهک، که رۆلی گه وهری هه بووه له روخاندنی وهری سهربازی هیندی (خوافی اورنگ آبادی، جلد دوم، 1888: 29؛ کنبو لاهوری، جلد سوم، 1972: 60 - 61)، له وبارهیه وه تارادهیه که ده کریت کهوتنی قهندههار بیهستینه وه به وه هۆکاری سهره وه، به لام نا کریت له رووی سهربازییه وه شیکردنه وه بۆ بابه ته که نه کریت، به شیوهیه که سوپای سهفهوی له رووی ژماره وه دوازه هیندهی ئه و سهربازانهی هیندی بوون که بهرگرییان له شاری قهندههار ده کرد، به واتییه کی دیکه ژماره ی سهربازی سهفهوی نزیکه ی 60 ههزار سهرباز به رامبه ر به 5 ههزار سهربازی هیندی، ههروه ها نه گه یشتنی یارمه تی سهربازی بۆ قهندههار به هۆی وهرزی زستان، له هه مان کاتدا نامه نه هیندییهکانی شاعه باسی دووه م و هه ره شهکانی له سهرکرده سهربازییهکانی هیندی ناو قهلاى قهندههار رۆلی گه وهری هه بووه له روخانی وهری سهربازی هیندی، به تایبته هه ره شهکانی له هه مبه ر بهرگریکردن له قهندههار ئه وه چاره نووسیان وه که هاوړیکانیان ده بیت که له قهلاى بست تووشی هاتبوون (لوفت، 1380: 113).

شا جهانی مهغۆلی، دواى دهستگرتنی سهفهوییهکان به سهر شاری قهندههار، به خیرایی خو ی گه یانده شاری کابول، بۆ ئه وهی له نزیکه وه چاودیری رهوت و په ره سهندنهکانی جهنگ بکات، له بهرامبهردا شا عه باسی دووه م بۆ ئه وهی بارودۆخه که هیور بکاته وه، له ئازاری 1649ز بریاریدا به رهوانه کردنی نیردراوێک به ناوی (شاهوردی بیگ) حاکمی دهر بهند بۆ کابول، به مه بهستی گه یاندنی په یامی ناشتی

شای سه فهوی (نوایی و غفاری فرد، 1386: 239)، که چی شا جهانی مه غۆلی ئاماده نه بوو دیدار نه نجام بدات له گه ل نوینه ری شا عه باسی دووهم، به لام به شیوه ی زاره کی وه لامی په یامه که ی شای سه فهوی دایه وه، که نه وکاته ناشتی به رقه رار ده بیته نه گه ر قه نده هار بکه ویته وه ده ست ئیمپراتوریه تی هیندی مه غۆلی (اعتماد السلطنه، جلد دوم، 1364: 954؛ نوایی، 1360: 95).

4. رهوتی په ره سه ننده کانی جهنگ له قه نده هار پاش گه راننده وه ی بو ژیر رکیفی سه فه و بیه کان

دوا به دوا ی په یامه زاره کییه که ی شا جهانی مه غۆلی، سوپای هیندی به سه رکر دایه تی ئوره نگ زیب به یاوهری سه عدوللا خان ی عه له می له 26 ی ئایاری 1649 خۆیان گه یانده ده روازه کانی قه نده هار، که وه که له پيشوودا هۆکاره کانی درهنگ گه یشتنی سوپای هیندی مان باس کردوه، پاشان ده ستکرا به گه مارۆدانی شاره که له لایه ن سوپای هیندی وه، دیاره سه فه و بیه کان پیش بینی نه وه له شکرکیشیه یان کردبوو، به تایبته له ریگای سیخوره کانیه وه ته واوی هه نگا وه کانی سوپای هیندی ده گه یاندرایه شا عه باسی دووهم، بو یه ناوبراو بو پیشگرتن له هه ر رووداویکی نه خوازراودا فه رمانی ده کرد به ره وانه کردنی هیزیک ی گه وره ی سه فه و ی به سه رکر دایه تی مورته زا قولى خان قاجار سوپاسالاری ده ولته تی سه فه و ی به یاوهری هه ریبه که له مورته زا قولى خان بیجرلو قورچی باشی و سیاوش خان قوللر نه قاسی و چه ندىن سه رکرده ی دیکه ی سه فه و ی له شاری هیراته وه که بنکه ی سه ره کی سه ربازی ده ولته تی سه فه و ی بوو بو شاری قه نده هار (اصفهانى، 1382 : 482 - 483).

به ره له گه یشتنی نه وه هیزه یارمه تیده ره ی سوپای سه فه و ی، له ناو قه نده هار هیزه به رگریکاره که ی سه فه و ی به سه رکر دایه تی میحراب خان توانیان به رگری له شاره که بکه ن و ئاسته نگی گه وره له به رده م سوپای هیندی دروست بکه ن، سه ره رای زوری ژماره ی سه ربازانی هیندی و توندی گه مارۆدانه که ی نه وه هیزه، به لام میحراب خان توانی به ره به ستیک له به رده میان دروست بکات، تا گه یشتنی یارمه تیه سه ربازییه کانی ده ولته تی سه فه و ی له هیراته وه بو قه نده هار (شاملو، جلد اول، 1371 : 448)، سه ره نه نجام سوپای هیندی به سه رکر دایه تی ئوره نگ زیب پاش حه وت مانگ له گه مارۆدانی شاری قه نده هار و ده وره به ری نه یتوانی ئامانجه سه ربازییه کانی له گه راننده وه ی شاره که بو ژیر رکیفی ئیمپراتوریه تی هیندی مه غۆلی ده سته به ر بکات، هۆکاره که شی زیاتر په یوه سته به رۆلی میحراب خان

سەرکردەى سەربازى سەفەوى لە ناو قەندەھار كە لەپىشووودا باسماڻ كرددووه، بەلام ناكړت ھۆكارى نەبوونى تۆپى ئاگرين و كەمى ئازوقە و ھاتنى ھىزە كۆمەكئىيەكەى سەفەوى لەھىراتەوہ بۆ قەندەھار بەھەند وەرنەگيرت، بەشيوەيەك ئەم ھىزە كۆمەكئىيە توانيان سوپاى ھىندى لە دەوروبەرى قەندەھار بەتايبەت لە ھىرمەند و ناوچەى گرشك و زەمىن داوهر ناچار بە پاشەكشە بكەن بەئاراستەى كابول، ھەر ئەمەش واى لەو ھىزە ھىندىيە كە ئەركى گەمارۆدانى قەندەھار پىن راسپىردرابوو، ئەوانىش دەست ھەلگىرن لە گەمارۆدان و پاشەكشە بكەن بەئاراستەى كابول (لوفت، 1380 : 114).

ئەو شەكستخواردنەى سوپاى ھىندى لە گەرانندنەوى شارى قەندەھار، شا جھانى مەغۆلى لە گەرانندنەوى شارەكە بۆ ژېر قەلمرەوى ئىمپىراتۆرىيەتى ھىندى مەغۆلى سارد نەكردووه، بەلكو پاش سى سال لە ھەولئى يەكەمىيان بۆ گەرانندنەوى شارەكە، جارىكى دىكە لە سالى 1652 ز شا جھانى مەغۆلى پاش كۆكردنەوى ھىزەكان و تەيار كردنيان، لەژىر سەركردايەتى ئۆرەنگ زىب، لە كابۆلەوہ جولەيان پىكرا بە ئاراستەى قەندەھار، كە ئەم ھىزە پىك دەھات لە 50 ھەزار سوارە و 10 ھەزار تەفنگچى و لەگەل ھەشت دانە عەرادەى تۆپى گەورە و چل عەرادەى تۆپى ئاگرينى جۆراو جۆر و ژمارەيەك فىلى راھىنراو بۆ مەبەستى سەربازى (محمد غبار، 1359 : 300).

سوپاى ھىندى لە ئازارى 1652 ز بۆ جارى دووھم شارى قەندەھاريان بۆ ماوہى ھەفتا و يەك رۆژ خستە ژېر گەمارۆى توندى سەربازى (كبو لاھورى، جلد سوم، 1972 : 110)، بەلام ھىچ ئەنجامئىكى بۆ ھىندىيەكان نەبوو، بەھۆى لىھاتووئى (ئۆتارخان) فەرمانراواى شارەكە لە بەرگرىكردنى بەھىز لە شارەكە پاش توندوتۆل كردنى قەلا و پىگە سەربازىيەكانى شارەكە، ھەرچەندە ئەم لەشكركىشىە جارىكى دىكە لەژىر سەرپەرشتى راستەوخۆى شا جھانى مەغۆلى ئەنجام درا، كە چى بىلابوونەوى دەنگۆى لەشكركىشى خانەكانى ئۆزبەك لە دەوروبەرى غەزنە ھۆكارىك بوو بۆ شا جھانى مەغۆلى برىارى كشانەوى ھىزەكەى بدات لە قەندەھار، بەمەش جارىكى تر شارى قەندەھار لە گەرانندنەوى بۆ ژېر ركىفى ئىمپىراتۆرىيەتى ھىندى مەغۆلى شەكستى ھىنا (بrazش، 1392 : 798).

شا جھانى مەغۆلى ھىچ كاتىك نەيدەتوانى لەدەستدانى قەندەھار قبول بكات، بەشيوەيەك گىرنگى ئەو ئەيالەتە واى لەناوبراو كردبوو، ھەموو كاتىك لەبىرى گەرانندنەوى بيت بۆ ژىر قەلمرەوى ئىمپىراتۆرىيەتى ھىندى مەغۆلى، بۆيە لە لەشكركىشى سىيەمدا كە لە شوباتى 1653 ز ئەنجامىدا، جىاواز لە ھەردوو ھىرشەكەى پىشووتر، سەركردايەتى ھىزە ھىندىيەكەى خستە ئەستۆى شازادەى

جینشین به‌ناوی (داراشکو) به‌پاوه‌ری هه‌ریه‌که له سه‌عدوللا خان‌ی گه‌وره وه‌زیری ده‌ربار و رۆسته‌م خان‌ی دکنی سوپا سالاری ئیمپراتۆری هیندی مه‌غۆلی (Gascoigne, 1971:203)، ئه‌م هیزه له ناوچه سنورییه‌کانی (مولتان - دوکی - چوتیالی) توانیان خویان بگه‌یننه ده‌روازه‌ی شار‌ی قه‌نده‌هار و بۆ جاری سێیه‌م له‌لایهن سوپای هیندی گه‌مارۆی سه‌ربازی خرایه سه‌ر(کنبو لاهوری، جلد سوم، 1972 : 123-122)

سوپای هیندی و به‌تایبه‌ت ئه‌و به‌شه‌ی که له‌ژێر سه‌ره‌رشته‌ی رۆسته‌م خان‌ی دکنی سوپا سالاری ئیمپراتۆری هیندی مه‌غۆلی بوون، توانیان پاش 10 رۆژ له گه‌مارۆدانی قه‌لای بست، ده‌ستی به‌سه‌ردا بگرن، به‌تایبه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی فه‌رمانراوا‌ی سه‌ربازی سه‌فه‌وی له قه‌لاکه به‌ناوی مه‌هدی قولى سولتان سیامه‌نصور به‌بن شه‌ر قه‌لاکه‌ی راده‌ست کردن (برازش، 1392 : 800)، دياره بلا‌وبونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌وآله شا عه‌باسی دووه‌می زۆر ناره‌حه‌ت کردو کاره‌که‌ی مه‌هدی قولى سولتان سیامه‌نصوری به‌خیانه‌ت له قه‌له‌مدا، بۆیه له فه‌رمانیکی خێرادا داوا‌ی له سه‌رانی قزلباش کرد له هیراته‌وه روو بکه‌نه قه‌نده‌هار(فسایی، 1382، جلد اول : 479).

هه‌ر به‌گه‌یشه‌تی سوپای سه‌فه‌وی به سه‌رکرده‌یه‌تی عه‌لی قولى خان سوپا سالاری سه‌فه‌وی به ده‌روازه‌کانی قه‌نده‌هار، سه‌ره‌تا له به‌رنگاریبونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ رۆسته‌م خان‌ی دکنی سوپا سالاری ئیمپراتۆری هیندی مه‌غۆلی، توانی شکستی پێ بێنیت و ده‌ست به‌سه‌ر قه‌لای بست دا بگریت، به‌مه‌ش نه‌وه‌ستا به‌لکو شکستی به هیزه‌که‌ی داراشکو هینا و ناچاری کردن به ده‌ست هه‌لگرتن له گه‌مارۆدانی قه‌نده‌هار که بۆماوه‌ی پینچ مانگ له‌ژێر هه‌ره‌شه‌ی داگیرکاری هیندییه‌کان بوو (اصفهانی، 1382 : 516 - 518 ؛ ملا کمال، 1334 : 123).

داراشکو پاش شکسته‌که‌ی به‌رامبه‌ر عه‌لی قولى خان سوپا سالاری سه‌فه‌وی، به‌ناچاری له تشرینی یه‌که‌می 1653 ز پاشه‌کشی کرد به‌ئاراسته‌ی کابۆل (نوابی، 1383 : 67)، دياره شا جهانی مه‌غۆلی پاش ئه‌و شکسته‌گه‌یشه‌ ئه‌و بروایه‌ی که هه‌ول سه‌ربازییه‌کان له گه‌رانده‌وه‌ی قه‌نده‌هار بۆ ژێر ده‌سه‌لاتی خو‌ی بن ئاکامه، بۆیه ناوبراو له کۆتاییه‌کانی حوکمرانی خو‌ی هه‌ولیدا له‌ریگای په‌یوه‌ندییه سیاسییه‌کان ئه‌و کیشه‌یه به قازانجی خو‌ی ته‌واو بکات، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش هه‌ولیدا په‌یوه‌ندییه سیاسییه‌کانی له‌گه‌ڵ خانه‌کانی ئۆزبه‌ک دروست بکاته‌وه له‌دژی سه‌فه‌وییه‌کان، ئه‌ویش له‌ریگای ناردنی شان‌دی سیاسی بۆ بوخارا به‌مه‌به‌ستی رازیکردنی عه‌بدولعه‌زیز خان پادشای ئۆزبه‌ک، به‌لام

ئهم داوايه به راشكاوانه له لايهن ناوبراو ره تگرايه وه، ته نانه ت به مهش نه وه ستا به لكو له رىگاي ناردنى نيردراوئيك بۆ لاي شا عه باسى دووهم ته واوى هه وله كانى شا جهانى مه غۆلى روون كرده وه (بخاراىى، 1377 : 40).

دوا به دواى سه رنه كه وتنى هه وله دبلۆماسييه كانى شا جهانى مه غۆلى له گه ل خانى ئۆزبه ك، هه ولیدا په يوه ندييه كانى له گه ل ده وله تى عوسمانى به قازانجى خۆى بقۆزیتته وه له دژى ده وله تى سه فه وى، به لام ئهم هه وله شى بۆ نه چوو ه سه ر، چونكه ده وله تى عوسمانى ناره زايه تى توندى هه بووه له سه ر داگير كردنى به لخ له لايهن ئيمپراتۆريه تى هيندى مه غۆلى، هه روه ها خودى شا جهانى مه غۆلى هيج كات رابه رايه تى سولتانى عوسمانى له سه ر جهانى ئيسلامى و خه ليفه ي موسلمانان قبول نه كردوو، ره نكه دوورى نيوان هه ردوو ولا تيش تاراده يه ك رىگر بووييت له به هيز كردنى په يوه ندى و به رژه وه ندييه كانيان (الاسلام، 1373 : 178-179).

پاش سه رنه كه وتنى هه وله سياسييه كانى شا جهانى مه غۆلى، ئيتز په يوه ندييه سياسييه كانى نيوان ئيمپراتۆريه تى هيندى مه غۆلى و ده وله تى سه فه وى گه يشته بن به ست، به هۆكارى شه ره به رده وامه كانى هه ردوو ولات له سه ر سه پاندى هه ژموونيان به سه ر ئه ياله تى قه نده هار تا كۆتايى حوكمرانى شا جهانى مه غۆلى له سالى 1658 ز (صفاكيش، 1390 : 367).

ئه نجامه كان:

1- ديارترين هۆكار له ئالۆزبوونى مملانيى نيوان ئيران و هيندستان كيشه ي ئه ياله تى قه نده هار بووه، كه ئهم ئه ياله ته بۆ هه ردوو ولات له رووى بازرگانىيه وه بايه خى تايبه تى هه بووه، بۆ به هيز بوونى پايه كانى ده سه لاتيان، بۆيه له كاتى لاوازبوونى هه ر لايه كيان، ئه وه هه وله كانيان چر ده كرده وه بۆ ده ستگرتن به سه ر ئه و ئه ياله ته دا، به شپۆيه يه ك قه نده هار و گرنگييه كه ي سه باره ت به ده وله تى سه فه وى، وه ك ناوچه يه كى ستراتيژى سه ير كراوه، به تايبه ت له رووى ئابوريه وه، چونكه سه فه وييه كان پيپيانو ابووه له ده ستدانى ئهم شه ره واته رىگاگرتن ده بيت له بازرگانى ئيران له بازرگانى كردن له گه ل باكورى هيندستان و كه شمير، ئهمه ش واده كات بازرگانى ئيرانى بۆ گه يشتن به م ناوچانه رىگايه كى دوور و پر خه رجى له (كه نداوى فارسى - به ندرى سورات) بگرنه به ر، له لايه كى ديكه وه بۆ

ھىندىيەكان لەدەستدانى قەندەھار واتە داېرانى ھىندستانە لە ناوچەكانى ئەوبەر رووبار، چونكە لەرىگای ئەم شارە ھىندستان بەم ناوچانە دەبەسترايەوھ.

2- سەقامگىرى سىياسى لەسەردەمى شا جھانى مەغۆلى دەرفەتتىكى زىيرىنى بۇ ئىمپراتورىيەتى ھىندى مەغۆلى ھىنا پىشەوھ، بەتايبەت پاش ئەوھى دەولەتى سەفەوې لەدوای مردنى شا عەباسى يەكەم لەرووى سىياسى و سەربازىيەوھ بەرھو لاوازی ھەنگاوى دەنا، لەلايەك مەترسى لەشكركىشى دەولەتى عوسمانى و دەستگرتنى بەسەر بەغدا و لەلايەكى دىكەوھ شۆرش و راپەرىنەكان لەنيووخۆى ئىران، زەنگىكى دلخۆشكەر بوو بۇ ھىندىيەكان، بۇ ئەوھى بىر لە داگىركردنى قەندەھار بكنەوھ، بەمەش ھەموو ھەولەكانى شا عەباسى يەكەم لەماوھى 40 سالى حوكمرانىدا لەبەستەنەوھى ئەم ئەيالەتە بە ئىران بە فېرۆ درار، ئەمەش واىكرد پەيوەندىيە سىياسى و سەربازىيەكانى ھەردوو ولات تا كۆتايى حوكمرانى شا سەفى ئارامى بەخۆيەوھ نەبىنئىت.

3- ھىندىيەكان لەسەرەتاي حوكمرانى شا عەباسى دووھم (1642 - 1667ز) لە ھەولەكانيان بەردەوام بوون بۇ دووبارە دروستكردنەوھى پەيوەندى كە لەسەردەمى شا سەفى بەتەواوھتى پچرابوو، بەلام كردنەوھى بەرەيەكى دىكەى جەنگ لەگەل ئوزبەك لەلايەن شا جھانى مەغۆلى، دەرفەتتىكى زىيرىنى داىبە سەفەويىيەكان بۇ ئەوھى لەكاتىكى زۆر نزيكدا دووبارە قەندەھار بىخەنەوھ زىرركىفى خۆيان، بۆيە بە ھىچ شىوہيەك ھاتوچۆى شاندىكانى ئىمپراتورىيەتى ھىندى مەغۆلى نەيانتوانى كاريگەرى لەسەر بۆچوونەكانى شا عەباسى دووھم دروست بكن تايبەت بە دەست بەردار بوون لەقەندەھار.

4- لەدەستدانى قەندەھار بۇ شا جھانى مەغۆلى گورزىكى كوشندە بوو، بۆيە ھەولەيدە لەرىگای پەيوەندى سىياسى لەگەل دوژمنە تەقلىدىيەكانى ئەو شارە بخاتەوھ زىرركىفى خۆى، بەلام ھەولە دبلۆماسىيەكانى شا جھانى مەغۆلى لەگەل خانى ئوزبەك و دەولەتى عوسمانى لەدژى دەولەتى سەفەوې سەرکەوتوو نەبوو، چونكە دەولەتى عوسمانى نارەزايەتى توندى ھەبووھ لەسەر داگىركردنى بەلخ لەلايەن ئىمپراتورىيەتى ھىندى مەغۆلى، ھەروھە خودى شا جھانى مەغۆلى ھىچ كات رابەرايەتى سولتانى عوسمانى لەسەر جھانى ئىسلامى و خەلىفەى مۇسلمانان قبول نەكردووھ.

په‌راویزه‌کان:

(1) پایته‌ختی ئیستای ئه‌فغانستانه، ده‌که‌ویته‌ دامپنی شاخی سلیمان، له‌دیارتیرین معالیمه‌کانی ئه‌و
شاره‌ مزگه‌وتی سه‌نکی که له‌سه‌رده‌می شا‌جهانی مه‌غۆلی دروست کراوه له‌نزیك گۆرستانی سولتان
زه‌هیر ئه‌دین بابر، ئه‌م ناوه (ئه‌فغانستان) له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م له‌سالی 1747 به‌تایبه‌ت
له‌سه‌رده‌می فه‌رمانه‌واپه‌تی ئه‌حمه‌د شا‌هاتوو، پېشتر هه‌ر هه‌ریمپک له‌وناوچه‌یه ناویکی تایبه‌تی
خۆی هه‌بووه. (حلاق، 2000 : 321 ؛ بدر، 1980 : 5).

(2) ناوی ئیران ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ هۆزیک که له‌سالی 900 پېش زاین نېشته‌جیی باشووری ولات بوونه‌و
توانیان ئیمپراتۆریه‌تی ئه‌خمینی دابمه‌زرینن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م ئیمپراتۆریه‌ته له‌سه‌رده‌ستی
ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره له‌ناوچوو، که چی ئه‌و شوینه جوگرافییه به‌ناوی ولاتی فارس له‌ناو یۆنانیه‌کان
بلا‌بووه‌و پاشانیش ئه‌وروپاییه‌کان و عه‌ره‌به‌کان ئه‌م زاراوه‌یان به‌کاره‌ینا، ئه‌م ناوه به‌رده‌وام بوو
تا‌کو سه‌رده‌می فه‌رمانه‌واپه‌تی ره‌زا شا، به‌لام له‌سالی 1935 ز به‌فه‌رمانی ره‌زا شا جاریکی دیکه
ناوه‌که‌ی گۆپدراوه بۆ ئیران (ولبر، 1958 : 1 ؛ النجار، 1984 : 199).

(3) ناوی که‌نداو له‌چه‌رخه‌ کۆنه‌کاندا به‌تایبه‌ت له‌میله‌ هه‌له‌که‌ندراوه ئه‌کادیه‌کان به‌ده‌ریایی نزم یاخود
ده‌ریای تال هاتوو، بۆیه‌که‌مین جاریش له‌سه‌رده‌می ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدۆنی ئه‌م که‌نداوه به‌که‌نداوی
فارس ناوی بردوو، هه‌روه‌ها که‌نداوی فارسی زیاتر باو بووه له‌لایه‌ن ئه‌وروپیه‌کان و جهانی
ئیسلامی، چونکه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی پشتیان به‌ستوووه به‌وه‌رگێردراوی جوگرافیای به‌تلیمۆس
که‌ئه‌ویش به‌که‌نداوی فارس ناوی بردوو، دواتر ئه‌م ناوه به‌رده‌وام بووه، له‌لایه‌کی دیکه‌وه له‌سه‌ده‌ی
یه‌که‌می زاینی میژوونوسی رۆمانی پلینی (62-113 ز) ناوی که‌نداوه‌که‌ی به‌که‌نداوی عه‌ره‌بی
هیناوه، به‌لام له‌سه‌رده‌می ده‌وله‌تی عوسمانی ناوه‌که‌یان گۆری بۆ که‌نداوی به‌سره، له‌لایه‌کی دیکه‌وه
دانیشتوانانی ئه‌حسا به‌که‌نداوی قه‌تیف ناویان هیناوه، تا‌کو ئیستا سه‌باره‌ت به‌ناوی که‌نداو مشتومری
زۆری له‌سه‌ره‌و یه‌کلایی نه‌کراوه‌ته‌وه، چونکه سروشتیکی سیاسی وه‌رگرتوووه، له‌لایه‌ن ئیرانیه‌کان
به‌که‌نداوی فارس داده‌نریت به‌لام ولاتانی عه‌ره‌بی که‌نداو به‌که‌نداوی عه‌ره‌بی داده‌نیت، سه‌باره‌ت
به‌جوگرافیای ناوچه‌که، که‌نداو ده‌که‌ویته‌ باشووری رۆژئاوای کیشوهری ئاسیا، ده‌که‌ویته‌ سه‌ر هێلی
پانی 24-30 پله‌ باکور، هه‌روه‌ها هێلی دریزی 48-50 پله‌ رۆژه‌لات، شاری به‌سره ده‌که‌ویته‌ باکوری
و ولاتی کویت له‌باکوری رۆژئاوای، هه‌ریه‌که له‌به‌حرین و قه‌ته‌رو ناوچه‌ی ئه‌حسای عه‌ره‌بستانی

سعوديە لەرۆژئاوا، ھەروەھا باشوورو باشوورى رۆژئاوا دەولەتى ئىمارات و تەنگەبەرى ھورمزو كەنداوى عومان، ئىرانىش دەكەويتە رۆژھەلات و باكورى رۆژھەلاتى: (قلعجى، 1995، 7-8 ؛ الهيئى، 1978، 7-8).

(4) سورات سەنتەرىكى بازىرگانی بوو لەكەنارەکانى رۆژئاواي ھىند(حافظ نيا، 1371: 223-224).

(5) مەبەست لە ئەوبەر رووبار واتە ئەوبەر رووبارى جيحون لە خوراسان، لەرۆژھەلات پيشى دەوترىت و لاتى ھەياتلە، لەرۆژئاواي ئەوبەر رووبار ھەريمى خوراسان و ئەيالەتى خوارزمە چەندىن ناوچە لەخۆدەگرىت لەوانە ترمز، شاش، خوارزم، سمرقەند، بوخارا. (الحموى، 1977، 484 – 531).

(6) عەلى مەردان خان كورى گەنجەلى خان زىكە، لە ھۆزى يوستى و بە كورد ناسراون، باوكى ناوبراو يەكېك بوو لەكەسە نزيكەكان لەشاعەباسى يەكەم، لەدواي مردنى ناوبراو لەسالى 1624ز، شا عەباسى يەكەم بريادەدات بەدەست نيشانکردنى عەلى مەردان زىك وەك جيگرەوھى باوكى بۆ ئەم پۆستە و نازناوى باباي دووھى پى دەدات، بەلام لەسەردەمى شاعەباسى يەكەم بە ھۆي مەملانپى لەگەل ميرزا تەقى اعتماد ئەلدولە ناسراو بە ساروتقى ئەيالەتى قەندەھار رادەستى ئىمپراتۆرىيەتى ھىندى مەغۇلى دەكات و وەك فەرمانراواي كابول دەمىتەوھە تا مردنى لەسالى 1654ز. (باستانى پاريزى، 1343: 65؛ النمر، 1981، 347).

(7) شىرخان كورى حەسەن خان كورى عەبدولقادىرە لە تايغەي تىرىنى، باوكى ناوبراو يەكېك بوو لەكاربەدەستانى ناوچەي فوشنج لەسەردەمى شاعەباسى يەكەم، لەدواي مردنى ناوبراويش، شىرخان دىتە ئەسفەھان و وەك پاداشتىك دەيكاتە سەردارى فوشنج كە مەركەزى دەسەلاتى تايغەكەي بوو. (موسوى، بەھار 1394: 14).

(8) ئۆزبەكەكان رەگەزىيان دەگەرپتەوھە بۆ ئۆزبەك خانى نۆبەمىن فەرمانرەوايى بنەمالەي جوحى، ناسراو بە شىخ سەيد ئەتاي توركستانى (711- 739 ك/ 1312 – 1339 ز)، نىشتمانى كۆنيان بەرزايىيەكانى تورانە، لەسەرەتادا برىتى بوون لەكۆمەلپك ھۆزى كۆچەر لەناوچەكانى باكورى رۆژھەلاتى فارس، دواتر محەمەد خان دواي ئەوھى توانى بەشىكى زۆر لەھۆزە كۆچەريە ئۆزبەكەكان لەژىر فەرمانرەوايى خۆي لەسالى 1500ز يەكبخت و خۆي بكاتە پادشاي سەمەرقەند، كە ئىستا شارپكى ئۆزبەكستانە، ھەروەھا دەسەلاتى بەسەر ناوچەيەكى پان و بەرىنى لىوارەكانى رووبارى جيحون و تا دەگەيشتە سنوورى ئىران لەسەر ھىلى تەرىبى سەمنان لە خوراسان و لە رۆژئاواش تاكو

به‌ده‌خشان و له‌خوارووش تاده‌گاته‌ ناوچه‌کانی کاخیندار، به‌مه‌ش ده‌رگا‌کانی رۆژه‌لاتی ئیران له‌ژیر ده‌سه‌لاتی خانی ئوزبه‌ک دابوو. بۆ زانیاری زیاتر بگه‌رپۆه‌ بۆ: (بارتلد ، 1996 : 197 - 198 ؛ که‌ریم ، 2014 : 29).

(9) بۆ زیاتر زانیاری ده‌رباره‌ی به‌نده‌کانی ریکه‌وت‌نامه‌ی زه‌هاو بگه‌رپۆه‌ بۆ: (رسول ، 2010 : 28).

(10) عه‌لی مه‌ردان خان وه‌ک نیازپاکی به‌رامبه‌ر به‌ ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌سه‌ره‌تای مملانیی له‌گه‌ل میرزا محمد ته‌قی گه‌وره‌ وه‌زیری ده‌رباری سه‌فه‌وی، ئاماده‌بوو کوره‌که‌ی بنیرپته‌ ئه‌سه‌فه‌هان، به‌لام پاشان ئاگاداریبوونی له‌هه‌لویستی شا سه‌فی گۆرانکاری له‌ بۆچوونه‌کانی دروست بوو، چونکه‌ پێی وابوو چاره‌نووسی وه‌ک فه‌رمانراوا و کاربه‌ده‌سته‌کانی وه‌ک ئیمام قولی خان و زه‌ینه‌ل خان شاملو و حاتم اردوبادی اعتماد ده‌وله‌ی سه‌رده‌می شا عه‌باس ده‌بیت. (تاورنیه، 1363: 518 ؛ موسوی، 1394: 17).

(11) به‌لخ شارێگی گه‌وره‌ی ئه‌وبه‌ر رووباره، له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عوسمانی کوری حه‌فان له‌لایه‌ن ئه‌حنه‌فی کوری قه‌یس رزگار کراوه، ئه‌م شاره‌ خاوه‌ن حوت ده‌رگایه‌ چه‌ندین قوتابخانه‌ی گه‌وره‌ی تێدایه‌ بۆ زانسته‌ ئیسلامیه‌کان و چه‌ندین زانا بلیمه‌تی میژووی ئیسلامی که‌ به‌ژمار نایه‌ن تێدا سه‌ریان هه‌لداوه. (سرور، 2013 : 120).

لیستی سه‌رچاوه‌کان:

1- کتێبه‌کان:

أ/ به‌ زمانی فارسی:

1. استرآبادی، سید حسین بن مرتضی حسینی (1364ه‌.ش)، تاریخ سلطانی: از شیخ صفی تا شاه صفی، به‌ کوشش: احسان اشراقی، نشر علمی، تهران.
2. الاسلام، ریاض (1373 ه‌.ش)، تاریخ روابط ایران و هند در دوره صفویه و افشاریه، ترجمه: محمد باقر آرام و عباس قلی غفاری فرد، انتشارات امیر کبیر، تهران.
3. اعتماد السلطنه، محمد حسن خان (1364 ه‌.ش)، تاریخ منتظم ناصری، جلد دوم، نشر اساطیر، تهران.
4. انصاری، فاروق (1380 ه‌.ش)، اوضاع سیاسی، اجتماعی و جغرافیای تاریخی قندهار (بعد از اسلام تا پایان عصر صفوی)، نشر مجلسی، قم.

5. بخاری، میرزا شمس (1377 هـ.ش)، تاریخ بخارا، خوقند و کاشغر، تصحیح: محمد اکبر عیشق، میراث مکتوب، تهران.
6. برازش، امیر حسین (1392 هـ.ش)، روابط سیاسی – دیپلماتیک ایران و جهان در عهد صفویه، انتشارات امیر کبیر، تهران.
7. تاورنیه، ژان باتیست (1363 ه.ش)، سفرنامه تاورنیه، ترجمه: یعقوب اژند، انتشارات امیر کبیر، تهران.
8. ثابتیان، ذبیح‌الله (1343 هـ.ش)، اسناد و نامه‌های تاریخی دوره صفویه، کتابخانه‌ی ابن سینا، تهران.
9. حافظ نیا، محمد رضا (1371 هـ.ش)، خلیج فارس نقش استراتژیک تنگه هرمز، سمت، تهران.
10. حبیبی، عبدالحی (1341 هـ.ش)، تاریخ افغانستان در عصر مغولی، پوهنی مطبوعه، کابل.
11. خان هدایت، رضاقلی (1380 هـ.ش)، تاریخ روضه الصفا‌ی ناصری، جلد دوم / جلد دوازده، به کوشش: جمشید کیان فر، نشر اساطیر، تهران.
12. خوافی اورنگ آبادی، صمام الدوله شاه نواز خان (1888)، مآثر الامرا، جلد دوم، تصحیح: مولوی عبدالرحیم و مولوی میرزا علی اشرف، نشر ایشیاتیک سوسائتی، کلکته.
13. دولت آبادی، بصیر احمد (1371 ه.ش)، شناسنامه افغانستان، چاپخانه لیتوگرافی شهید، قم.
14. رویمر، هانس روبرت (1385 ه.ش)، ایران در راه عصر جدید (تاریخ ایران از 1350 تا 1750)، ترجمه: اذر اهنچی، دانشگاه تهران، تهران.
15. السادات، حسین رئیس (1384 هـ.ش)، تصرف قندهار در دوره شاه عباس دوم، مجموعه مقالات همایش صفویه در گستره تاریخ ایران زمین، به کوشش: مقصود علی صادق، نشر ستوده، تبریز.
16. سوانح نگار تفرشی، ابوالمفاخر بن فضل‌الله الحسینی و محمد حسین الحسینی تفرشی (1388 هـ.ش)، تاریخ شاه صفی (تاریخ تحولات ایران در سالهای 1038 – 1052 ق) به انضمام مبادی تاریخ زمان نواب رضوان مکان شاه صفی (تاریخ تحولات ایران در سالهای 1038 – 1041 ه. ق)، تصحیح: محسن بهرام نژاد، میراث مکتوب، تهران.
17. شاملو، ولی قلی بیگ بن داود قلی (1371 هـ.ش)، قصص الخاقانی، جلد اول، تصحیح: حسن سادات ناصری، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تهران.
18. فسایی، حسن حسینی (1382 هـ.ش)، فارسنامه ناصری، جلد اول، تصحیح: منصور رستگار فسایی، انتشارات امیر کبیر، تهران.
19. قدیانی، عباس (1383 هـ.ش)، تاریخ فرهنگ و تمدن ایران، انتشارات فرهنگ مکتوب، تهران.

20. کنبو لاهوری، محمد صالح (1967)، **عمل صالح (شاه جهان نامه)**، جلد دوم، تصحیح: وحید قریشی و غلام یزدانی، مجلس ترقی ادب، لاهور.
 21. کنبو لاهوری، محمد صالح (1972)، **عمل صالح (شاه جهان نامه)**، جلد سوم، تصحیح: وحید قریشی و غلام یزدانی، مجلس ترقی ادب، لاهور.
 22. لاهوری، عبدالحمید (1867)، **پادشاه نامه**، جلد دوم، تصحیح: مولوی کبیرالدین احمد و مولوی عبدالرحیم، نشر ایشیاتیک سوسائتی، کلکته.
 23. لوفت، پاول (1380 هـ.ش)، **ایران در عهد شاه عباس دوم**، ترجمه: کیکاووس جهاندار، مؤسسه‌ی چاپ و انتشارات امور خارجه، تهران.
 24. محمد غبار، میر غلام (1359 هـ.ش)، **افغانستان در مسیر تاریخ**، پیام مهاجر، قم.
 25. ملا کمال (1334 هـ.ش)، **تاریخ صفویان (خلاصه التواریخ - تاریخ ملا کمال)**، به کوشش: ابراهیم دهگان، نشر فروردین، اراک.
 26. نوایی، عبدالحسین (1360 هـ.ش)، **اسناد و مکاتبات سیاسی ایران از (1038 - 1105 ق)**، مؤسسه‌ی مطالعات و تحقیقاتی فرهنگی، تهران.
 27. نوایی، عبدالحسین (1383 هـ.ش)، **روابط سیاسی و اقتصادی ایران در دوره صفویه**، سازمان سمت، تهران.
 28. واله قزوینی اصفهانی، محمد یوسف (1382 هـ.ش)، **ایران در زمان شاه صفی و شاه عباس دوم (خلد برین)**، تصحیح: محمد رضا نصیری، انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، تهران.
 29. وحید قزوینی، میرزا محمد محمد طاهر (1383 هـ.ش)، **تاریخ جهان ارای عباسی**، به تصحیح: سید سعید میر محمد صادق، نشر پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران.
- ب/ به زمانی عه‌ره‌بی:**
1. بارتولد، و. (1996م)، **تاریخ الترتک فی اسیا الوسطی**، ترجمه: احمد السعید سلیمان، الهيئة المصریة العامة للکتاب، القاهرة، 1996م، ص 197-198؛
 2. بدر، فاروق حامد (1980م)، **تاریخ افغانستان من قبل الفتح الاسلامی حتی وقتنا الحاضر**، مطبعة حسان، القاهرة.
 3. حلاق، حسان (2000م)، **تاریخ الشعوب الاسلامیة (الحديث والمعاصر)**، دار النهضة العربیة للطباعة والنشر، بیروت.
 4. الحموی، یاقوت (1977)، **معجم البلدان**، المجلد الاول، دار صادر، بیروت.
 5. رسول، فاضل (2010م)، **العراق-ایران.. اسباب وابعاد النزاع**، دار سردم للطباعة والنشر، السلیمانیة.
 6. سرور، ایناس حمدی (2013م)، **فی تاریخ وحضارة الاسلام فی الهند**، دار المعرفه الجامعیة للطباعة والنشر والتوزیع، الاسکندریة.
 7. قلجی، قدری (1995م)، **الخلیج العربی**، شرکه المطبوعات للتوزیع والنشر، بیروت.
 8. النجار، مصطفی عبدالقادر و اخرون (1984م)، **تاریخ الخلیج العربی الحديث والمعاصر**، مطبعة جامعة البصره.

9. النمر، عبد المنعم (1981م)، تاریخ الاسلام فی الهند، المؤسسة الجامعية للنشر والتوزيع، لبنان.
 10. الهیته، صبری فارس (1978م)، الخلیج العربی دراسة فی الجغرافیه السیاسیه، دار الرشید، بغداد.
 11. ولیر، دونالد (1958م)، ایران ماضیها وحاضرها، ترجمه: عبدالنعیم محمد حسنین، مراجعة، ابراهیم امین الشواربی، القاهرة.
 12. جاف، حسن کریم (2008م)، الوجیز فی تاریخ ایران، الجزء الثالث، مطبعة مؤسسة ناراس، اربیل.
- ج/ به زمانی ئینگیزی:

1. Ali, A. Yusuf, (2012) **the making of India**, Deutschland.
2. Gascoigne, Bamber (1971), **the great moghuls**, Londone.
3. Majumdar, R.C, (1984), **the history & culture of the Indian people the Mughal Empire**, Vol.7, bomby.

د/ به زمانی کوردی:

1. که‌ریم، مسته‌فا محمه‌د (2014)، په‌یوه‌ندییه ده‌ره‌کییه‌کانی ئیران له‌سه‌رده‌می نادر شا‌ئه‌فشاری، خانه‌ی موکریانی بو‌ چاپ و بلا‌وکردنه‌وه، هه‌ولیر.

۴- وتار و لیکۆینه‌وه‌کان:

ا/ به زمانی فارسی:

1. باستانی پاریزی، محمدا‌براهیم (1343 هـ.ش)، گنجعلی خان، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان، شماره (10)، اصفهان.
2. شهریار نقوی، سید حیدر (بهمن و اسفند 1351 هـ.ش)، نمایندگان سیاسی ایران و هندوستان در زمان صفویان و بابرین، مجله بررسیهای تاریخی، سال (7)، شماره (6)، نشریه ستاد بزرگ ارتشتاران – کمیته تاریخ نظامی، تهران.
3. موسوی، سید ولی اله و دیگران (بهار 1394 هـ.ش)، بررسی تحلیلی شورش حاکم ایالت قندهار در دوره شاه صفی اول، فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهشنامه خراسان بزرگ، سال ششم، شماره 18، خراسان.

ب/ به زمانی ئینگیزی:

1. Rahim, abdur, (1935), **Mughal relations with Persia**, Islamic culture, no. 9, part 3.

Kandahar Province In the political and military conflict between India and Iran during the reign of Shah Jahan Mughali (1628-1658)

Dr. Mustafa Muhammad karem

Department of History, College of Art, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq

Mustafa.karem@su.edu.krd

Keywords: *Kandahar, Indian Mughal Empire, Safavid, Shah Jahan Mughali, shah Abbas II, politics, relations*

Abstract

The political relations of each country at a certain historical stage can be a criterion for knowing the strength and weakness of that state in the fields (political, economic, or military). The Indian Mughal Empire during the reign of Shah Jahan had the lowest relations with neighboring countries on a general level and with the Safavid state on a Private level. The relations between the two countries over Kandahar deteriorated to the point of reaching a military confrontation, and although the result of the military confrontations was not reassuring for Shah Jahan from the political and military sides, he did not despair throughout his reign from his attempts to persist in the confrontation to control Kandahar, and this It is one of the prominent political features of his reign. The research included dealing with special features related to Kandahar in terms of the importance of the city and the reasons behind the interest of the Indian Mughal Empire in this city and clarifying the challenges and developments of the war on the city during the reign of Shah Jahan. This study consists of four axes, the first axis entitled (The Indian Mughal Empire's control of Kandahar in the year 1638) and sheds light on the city of Kandahar and its importance for the Mughal Indian Empire and the Safavid state, both economically and militarily, and then emphasizing the role of (Ali Mardan Khan Zik) in handing over Kandahar to the Mughal Indian Empire, and at the end of the axis, the political and military challenges that faced both countries after controlling Kandahar were highlighted.

As for the second axis, it was devoted to discussing the conditions of the city of Kandahar during the period in which calm prevailed between the Mughal Indian Empire and the Safavid state. In the beginning, the political and diplomatic steps of Shah Jahan were discussed regarding his attempts to reduce tension in his relations with the Safavid state after the death of Shah Safi I, especially In the fourth year of the reign of Shah Abbas II. As for the third axis entitled the Safavid state's control of Kandahar in 1649, in this axis, the military steps of Shah Abbas II were discussed with the aim of returning the Kandahar state to the grip of the authority of the Safavid state. In the fourth axis and at the end of the study, the trends and developments of the war in Kandahar and its surrounding areas were highlighted after it returned to the rule of the Safavid state and its effects, as well as the desperate attempts of Shah Jahan to restore his power throughout his reign.

Key word: Kandahar, Indian Mughal Empire, Safavid, Shah Jahan Mughali, shah Abbas II, politics, relations.

ولایه قندهار فی الصراع السیاسی والعسکری بین الهند و ایران فی عهد شاه جهان المغولی (1658-1628م)

خلاصة

العلاقات السیاسیة لكل دولة فی مرحلة تاریخیة معینة، یمکن ان یمکن معیارا لمعرفة قوة وضعف تلك الدولة فی المجالات (السیاسیة والاقتصادیة او العسکریة). الامبراطوریة الهندیة المغولیة فی عهد (شاه جهان) كانت لها أدنی علاقات مع دول الجوار علی صعید عام ومع الدولة الصفویة علی صعید خاص، بشكل ان العلاقات بین الدولتین علی ایالة قندهار تدهورت الی حد الوصول الی المواجهة العسکریة، ومع انه نتیجة المواجهات العسکریة لم تكن تبعث علی الاطمینان بالنسبة لشاه جهان المغولی من الجانبین السیاسی والعسکری، الا انه طیلة فترة حکمه لم یمأس من محاولاته فی المداومة علی المواجهة للسيطرة علی مدينة قندهار، وهذا یعد أحد الملامح السیاسیة البارزة لعهد. وقد تضمن البحث التطرق الی سمات خاصة تتعلق بمیدنة قندهار من جانب اهمیة المیدنة والاسباب الكامنة وراء اهتمام الامبراطوریة الهندیة المغولیة بهذه المیدنة وتوضیح التحديات و تطورات الحرب علی المیدنة فی عهد سلطة شاه جهان المغولی. تتكون هذه الدراسة من اربعة محاور رئیسیة، المحور الاول بعنوان (سیطرة الامبراطوریة الهندیة المغولیة علی ایالة قندهار فی سنة 1638م) وتم بحث الموضوع من خلال تسلیط الضوء علی ایالة قندهار و اهمیته بالنسبة لامبراطوریة الهندیة المغولیة والدولة الصفویة علی حد سواء من الناحیتین الاقتصادیة والعسکریة، ومن ثم التاکید علی دور (علي مردان خان زبک) فی تسلیم قندهار

لامبراطورية الهندية المغولية، وفي نهاية المحور تم تسليط الضوء على التحديات السياسية والعسكرية التي واجهت كلتا الدولتين بعد السيطرة على قندهار. أما المحور الثاني فقد خصص لبحث اوضاع مدينة قندهار في الفترة التي ساد فيها الهدوء بين الامبراطورية الهندية المغولية و الدولة الصفوية، في البداية تم التطرق الى الخطوات السياسية والدبلوماسية لشاه جهان ازاء محاولاته في تخفيف حدة التوتر في علاقاته مع الدولة الصفوية بعد وفاة شاه صفي الاول وخاصة في السنة الرابعة من حكم شاه عباس الثاني. وبالنسبة للمحور الثالث بعنوان سيطرة الدولة الصفوية على أباله قندهار سنة 1649م، في هذا المحور تم بحث في الخطوات العسكرية لشاه عباس الثاني بقصد اعادة أباله قندهار الى قبضة سلطة الدولة الصفوية. و في المحور الرابع ونهاية الدراسة تم تسليط الضوء على التوجهات وتطورات الحرب في قندهار والمناطق المحيطة بها بعد عودتها لحكم الدولة الصفوية وأثارها، وايضا التطرق الى محاولات شاه جهان المستميتة في اعادتها لسلطته طيلة فترة حكمه ضمن الامبراطورية الهندية المغولية .

الكلمات الداله / قندهار ، الامبراطورية الهندية المغولية ، الصفوية ، الشاه جهان، الشاه عباس الثاني، السياسة، العلاقات.